

समानयद्दर्शनं तत्तद्वत्तु विश्वम्वा ।
ब्रह्मा । यथा, भागवते । ६ । १४ । ८ ।

“निवेदितोऽथाङ्गिरसा सोमं निर्भृतं विश्व-
म्वा ।

तारां स्वभर्त्रे प्रायश्चदन्तर्वत्नीमवेत्यति ।”)

विश्वम्वा, पुं, (विश्वमेव केतुर्गन्धः । विश्वम्वापी वा
केतुर्गन्धः ।) अनिरुद्धः । इत्यमरः ।

विश्वम्, य, सर्वतः । इत्यमरटीका ।

विश्वम्वा, पुं, विश्वम्वा । इत्यमरटीकायां भरतः ।

अथोद्देशमयः । यथा,—

“मनुभूतेः सुतस्तद्वत्तु भौवो नाम भविष्यति ।

ततस्तु मेरुसावर्ण्यं तद्वत्तु मनुभूतः ।

ततस्तु तद्वत्तु मनुभूतः ।

अतीतानागतान्ते मनवः परिकीर्त्तितः ।”

इति मात्से ६ अध्यायः । ३ ।

विश्वम्वा, पुं, विश्वम्वा । यथा,—

“निर्माणाधारी विश्वम्वा विश्वम्वा विश्वम्वा ।

शङ्खचक्रगदापाणिर्ध्वजश्चक्रधरः ।

रक्तपिङ्गलवर्णस्तु सितपद्मोपरिस्थितः ।

प्र-हृतीयस्तरास्तेन संयुतो विश्वम्वा ।

कीर्त्तितस्तस्य मनोऽर्थं तेन तं परिपूजयेत् ।

विसर्जनं तथा विश्वम्वा शान्तिं परिकल्पयेत् ।”

इति कालिकापुराणे २ अध्यायः ।

(कश्चित् विश्वम्वा इति पाठोऽपि दृश्यते ।)

विश्वम्वा, स्त्री, प्रियङ्गुवत् । इति केचित् ।

(केचित् द्वितीयशकारस्थाने सकारं प्रठन्ति ।

यथा,—

“विश्वम्वा प्रियाकान्ता प्रियङ्गुः फलिनी

फली ।”

इति वेदकरमालायाम् ।

“प्रियङ्गुः फलिनी कान्ता जताच महिलाङ्गया ।

गुणगुणफला श्यामा विश्वम्वाङ्गनाप्रिया ।”

इति भावप्रकाशस्य पूर्वखण्डे प्रथमे भागे ।

विश्वम्वा, पुं, (विश्वं गच्छतीति । गम + वः ।)

ब्रह्मा । इति हेमचन्द्रः ।

विश्वम्वा, स्त्री, (विश्वे सर्वस्थाने गन्तो यस्य ।)

बोलेम् । इति राजनिर्घण्टः ।

विश्वम्वा, पुं, (विश्वे सर्वदेहे गन्तो यस्य ।)

पलायः । इति राजनिर्घण्टः ।

विश्वम्वा, स्त्री, (विश्वे समस्तपदार्थेषु मध्ये गन्ता

गन्तविशिष्टा । क्षितावेव गन्त इति न्यायादस्या-

स्तयात्वम् ।) एषिवी । इति शब्दचन्द्रिका ।

विश्वगोप्ता, [वृ] पुं, (विश्वस्य गोप्ता ।) विश्वम्वा ।

इन्द्रः । इति केचित् । (विश्वपालके, जि । यथा,

हरिवंशे । २५१ अध्याये ।

“अमेव विश्वगोप्तासि विश्वम्वा पवित्रमसि ।”)

विश्वम्वा, स्त्री, ईसपदी । इति राजनिर्घण्टः ।

विश्वम्वा, पुं, (विश्वम्वा गोप्ता ।) सर्वतोऽपि-

प्रथमः । अथ गुणाः ।

“विश्वम्वायुरनायुषं प्राणिनां नैकरोयत्तु ।

अर्चयन्ति त्वं जगतां जगत्पतिपुत्रः ।”

इति राजनिर्घण्टः ।

विश्वम्वा, [वृ] जि, सर्वजगामी । विश्वं विश्वम्वा
इत्यर्थं किमुप्रत्ययेन निष्पन्नमिदम् ।

विश्वम्वा, पुं, (विश्वं सर्वं करोति प्रकाशयतीति ।

ज + बाहुलकात् टः द्वितीयाया अन्तुक् च ।)

चतुः । इति केचित् ।

विश्वम्वा, स्त्री, (विश्वतः सर्वजगत्तु यस्य ।)

महादानविशेषः । यथा,—

मत्स्य उवाच ।

“अथातः सर्वप्रवक्ष्यामि महादानमनुत्तमम् ।

विश्वम्वा इति स्थातं सर्वपातकनाशनम् ।

तपनीयस्य शुद्धस्य विश्वम्वा कारयेत् ।

श्रेष्ठं पक्षसहस्रेण तद्वर्णं तु मध्यमम् ।

तस्यार्द्धेन कश्चित् स्थापितश्चक्रसुदाहृतम् ।

अन्यद्विंशत्पलादूर्ध्वं मश्रुतोऽपि निवेदयेत् ।

योऽङ्गारं ततश्चक्रं भूमिर्नैऋतकावृतम् ।

नाभिपद्मे स्थितं विश्वम्वा योऽङ्गारं चतुर्भुजम् ।

शङ्खचक्रस्य पार्श्वे तु देवशक्तसमावृतम् ।

द्वितीयावरणे तद्वत् पूर्वंतो जलशायिनम् ।

अचिर्भृगुर्वैशिष्ट्यं ब्रह्मा काश्यप एव च ।

मत्स्यः कूर्मो वराहश्च गरुडोऽथ वामनः ।

रामो रामश्च रामश्च बुद्धः कल्की च ते दृष्ट ।

द्वितीयावरणे गौरौ मातृभिरुभयभिर्युता ।

चतुर्थे द्वादशादिद्या वेदाश्चत्वार एव च ।

पश्चमे पञ्चभूतानि रुद्राश्चैकादशैव तु ।

लोकपालाष्टकं षष्ठे दिक्षातङ्गास्तथैव च ।

सप्तमेऽष्टाणि सर्वाणि मङ्गलानि च कारयेत् ।

अन्तरान्तरतो देवान् विश्वसेदधे पुनः ।

तुलापुरुषवत् श्रेष्ठं समन्तात् परिकल्पयेत् ।

अथिङ्गुलपञ्चभारभूषणाच्छादनादिकम् ।

विश्वम्वा ततः कुर्व्यात् क्षणाजिनतिलोपरि ।

तथाष्टादश धान्यानि रसाश्च जलवाद्यः ।

पूर्वाङ्गुलपञ्चभारं वक्ष्याणि विविधानि च ।

मात्सेयुफलरत्नानि वितानं चापि कल्पयेत् ।

ततो मङ्गलशब्देन ज्ञातः शुक्लाङ्गरो यही ।

होमाधिवासनान्ते तु यहीतकुसुमाञ्जलिः ।

इममुच्चारयेन्मन्त्रं जिः क्षत्वा तु प्रदक्षिणम् ।

नमो विश्वमयायेति विश्वम्वात्मने नमः ।

परमानन्दरूपो त्वं पाहि नः पापकर्ममातु ।

तेजोमयमिदं यस्मात् सदा पश्यन्ति योगिनः ।

हृदि तत् त्रिगुणातीतं विश्वम्वा नमाम्यहम् ।

वासुदेवे स्थितचक्रं चक्रमध्ये च माधवम् ।

अन्योन्याधाररूपेण प्रथमामि स्थिताविह ।

विश्वम्वा इति यस्मात् सर्वपापहरं परम् ।

आयुधचाधिवासश्च भवादुद्धर मामितः ।

इत्यामन्त्र्य च यो हृत्वा विश्वम्वा नमाम्यहम् ।

विमुक्तः सर्वपापेभ्यो विश्वम्वात्मने नमः ।

वेङ्कटलोकमासाद्य चतुर्भुजः सनातनः ।

संयतेऽङ्गारं संधिस्थितं कल्पशतत्रयम् ।

प्रणम्यैव यः कुर्व्यात् विश्वम्वात्मने दिने ।

तस्यायुर्वर्द्धते नित्यं लक्ष्मीश्च विपुला भवेत् ।

इति सकलजगत्सुराधिवासं

वितरति यक्षपनीयधोऽङ्गारम् ।

हरिभवनसुपागतः स सिद्धे-

चिरमधिगम्य नमस्तुते शिरोभिः ।

असुदर्शनतां प्रयाति श्रुतौ-

मन्दसुदर्शनताश्च कामिनीनाम् ।

समुदर्शनकेशवानुरूपं

कनकसुदर्शनदानदम्बपापः ।

क्षतगुरुदुरितारिवोऽङ्गारं

प्रवितरन्प्रवराकृतिं सुरारैः ।

अभिभवति भवोद्भवानि भिक्षा

भवमभितो भवने भवानि भूयः ।”

इति मात्से महादानानुकीर्त्तने विश्वम्वाप्रदा-

निकी नाम २५६ अध्यायः ।

विश्वम्वा, [वृ] पुं, (विश्वम्वा, ब्रह्मात्मैव

आत्मा स्वरूपं यस्य ।) विश्वम्वा, यथा,—

“नमो विश्वमयायेति विश्वम्वात्मने नमः ।

परमानन्दरूपो त्वं पाहि नः पापकर्ममातु ।”

इति मात्से २५६ अध्यायः ।

विश्वम्वा, पुं, (विश्वं जयतीति । जि + जिप् ।

तुक् च ।) यज्ञमेदः । इति जटाधरः । (यथा,

रघुः । ५ । १ ।

“तमध्वरे विश्वजिति चितीशं

निःशेषविश्राणितकोवजातम् ।

उपासविद्यो गुरुदक्षिणार्थी

कौतः प्रपेदे वरतन्तुशिश्वः ।”)

न्यायविशेषः । यथा । यत्तु फलाश्रुतेर्निश्चय-

मभिहितं तत्तु फलाश्रुतौ विश्वजित्वायात् स्वर्गः

कल्पते । इत्यनेन विरुद्धमिति । स च न्यायो

यथा । विश्वजिता यजेत इत्यादि श्रूयते ।

इत्येकादशीतत्त्वम् । वक्ष्यमाणः । इति केचित् ।

(अथविशेषः । यथा, महाभारते । ३ । १ । ५ । १६ ।

“यस्तु विश्वस्य जगतो बुद्धिमात्रस्य तिष्ठति ।

तं प्राहुरध्यात्मविदो विश्वजिज्ञासुमावकम् ।”

दानवविशेषः । यथा, तत्रैव । १२ । २२ । ५ । १६ ।

“विश्वजित् प्रतिरूपश्च दृष्टान्तो विश्वकरो

मधुः ।”

द्विपथस्य पुत्रः । यथा, हरिवंशे । ३ । ५ । १ ।

“आसीद्विपथस्यापि विश्वजित्त्वमेव ।”

सत्यजित्तनयः । यथा, तत्रैव । २० । १६ ।

“सत्यजित्तनयस्तस्य विश्वजित्तस्य आत्मजः ।”

विश्वजयिनि, जि । यथा, भागवते । ७ । ४ । ७ ।

“सर्वसत्त्वपतीन् जित्वा वशमानोऽपि विश्वजित् ।

जहार लोकपालानां स्थानानि सद्य तेजसा ।”)

विश्वतः, [वृ] य, (विश्व + तसिज् ।) सर्वतः ।

इत्यमरटीका । (यथा, भागवते । १० । ३ । १ । ३ ।

“दृष्टमयात्मकाद्विश्वतो भयात्

अथम ते वयं रक्षिता सुहुः ।”)

विश्वदेवः, पुं, (विश्वे दीयतीति । दिव + अच् ।)

गणदेवताविशेषः । इत्यमरटीका ।

“विश्वदेवो क्रतुदत्तो सर्वास्त्रिष्टु विश्वनो ।

निधं नान्दीमुखश्चाह वसुसन्धौ च पेटके ।

नवाज्ञानम्भने देवौ कामकालौ सदैव हि ।

अपि कन्यागते सूर्ये आह्वे च ध्वनिरोचकौ ।